

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje Na Spravedlnosti 2516, email: krpe.reditelstvi@pcr.cz, IS DS: ndihp32
530 48 PARDUBICE

Č. j. KRPE-3925-18/ČJ-2023-1700KR

Pardubice 25. dubna 2023
Počet listů: 8
ID DS: ██████████**ROZHODNUTÍ**

Krajské ředitelství policie Pardubického kraje jako věcně a místně příslušná organizační složka státu podle § 8 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a **povinný subjekt** podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), **r o z h o d l** podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona **takto**:

I.

Žádost žadatele pana ██████████ nar. ██████████, trvale bytem ██████████ (dále jen „žadatel“) ze dne 11. ledna 2023 o poskytnutí informací podle informačního zákona (dále jen „žádost“), kterou žadatel označil jako bod 2., tj.: „*Prováděla od 1. 1. 2022 či v současné době provádí KRPE jakékoliv šetření dle zákona o Policii ČR nebo úkony trestního řízení dle trestního řádu s některým z bývalých či současných spolumajitelů nemovitosti České Lhotice č. p. ██████████? Pokud ano, tak prosím o sdělení sp. zn. příslušného spisu, poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) příslušného spisu, sdělení důvodu pro zahájení příslušného šetření či trestního řízení a způsobu jeho ukončení.*“ (dále jen „bod 2.“), se podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 a s přihlédnutím k ustanovení § 11 odst. 6 informačního zákona, **ve vztahu k třetím osobám**, tj. bývalým či současným vlastníkům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. ██████████ odlišným od osoby žadatele, jejichž totožnost je Policii České republiky známa z úřední činnosti, **odmítá**.

II.

Žádost žadatele, kterou žadatel označil jako bod 2., se podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 informačního zákona, **ve vztahu k třetím osobám**, tj. bývalým či současným vlastníkům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. ██████████ odlišným od osoby žadatele, jejichž totožnost **není** Policii České republiky známa z úřední činnosti, **odmítá**.

III.

Ve vztahu k osobě žadatele, jako bývalého vlastníka nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. ██████████ byla žádost žadatele označená jako bod 2. posouzena jako **žádost podle § 28 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů** a byla

postoupena k vyřízení na odbor pověřence pro ochranu osobních údajů Policejního prezidia České republiky.

Odůvodnění:

Dne 11. ledna 2023 obdrželo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje (dále jen „povinný subjekt“) prostřednictvím datové schránky žádost žadatele o poskytnutí informací podle informačního zákona (dále jen „žádost“), v rámci které žadatel požadoval poskytnutí následujících informací:

„1. Žádám o poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) ke spisům vedeným pod označením:

- KRPE-106335/ČJ-2022-170313
- KRPE-453/TČ-2023-170381

2. Prováděla od 1. 1. 2022 či v současné době provádí KRPE jakékoliv šetření dle zákona o Policii ČR nebo úkony trestního řízení dle trestního řádu s některým z bývalých či současných spolumajitelů nemovitosti České Lhotice č. p. [REDAKCE]?

Pokud ano, tak prosím o sdělení sp. zn. příslušného spisu, poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) příslušného spisu, sdělení důvodu pro zahájení příslušného šetření či trestního řízení a způsobu jeho ukončení.“

Povinný subjekt posoudil žadatelovu žádost a dne 25. ledna 2023 mu prostřednictvím datové schránky zaslal sdělení č. j. KRPE-3925-2/ČJ-2023-1700KR ze dne 24. ledna 2023. V tomto sdělení povinný subjekt ve vztahu k bodu 1. žádosti uvedl, že neshledal důvody pro odmítnutí žádosti podle § 15 informačního zákona, a proto v souladu s § 14 odst. 5 písm. d) téhož zákona poskytl žadateli přílohou zasláního sdělení požadované informace.

K bodu 2. žádosti pak povinný subjekt uvedl, že se nejedná o žádost o poskytnutí informací ve smyslu informačního zákona, neboť žádost směřuje k právu na přístup k osobním údajům vztahujícím se k bývalým či současným spolumajitelům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [REDAKCE] ve smyslu ustanovení § 28 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“).

Dne 6. února 2023 byla povinnému subjektu doručena stížnost žadatele na postup při vyřizování předmětné žádosti, kterou povinný subjekt postoupil na Ministerstvo vnitra jako nadřízený věcně příslušný orgán k jejímu posouzení. Ministerstvo vnitra následně dne 23. února 2023 vydalo rozhodnutí č. j. MV-28800-2/TP-2023, kterým povinnému subjektu podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) informačního zákona přikázalo, aby žádost žadatele o poskytnutí informace označené pod bodem 2. vyřídil.

Povinný subjekt žádost žadatele ve vztahu k bodu 2. opětovně posoudil a vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 6. března 2023, č. j. KRPE-3925-12/ČJ-2023-1700KR (dále jen „předchozí rozhodnutí“), ve kterém uvedl, že se žádost, kterou žadatel označil jako bod 2., podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona a na základě ustanovení § 8a odst. 1 téhož zákona ve spojení s ustanoveními čl. 5 odst. 1

písm. b) a čl. 6 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a rovněž ve spojení s ustanoveními § 24 odst. 1 a § 25 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů, ve vztahu k třetím osobám, tj. bývalým či současným vlastníkům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [redacted] odlišným od osoby žadatele, odmítá.

Ve vztahu k osobě žadatele jako bývalého vlastníka nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [redacted] byla žádost žadatele posouzena jako žádost podle § 28 zákona o zpracování osobních údajů a byla postoupena k vyřízení na odbor pověřence pro ochranu osobních údajů Policejního prezidia České republiky.

Předchozí rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 6. března 2023 prostřednictvím datové schránky. Dne 21. března 2023 podal žadatel proti tomuto rozhodnutí odvolání. Na základě podaného odvolání Ministerstvo vnitra vydalo dne 12. dubna 2023 rozhodnutí č. j. MV-28800-4/TP-2023 (dále jen „zrušující rozhodnutí“), kterým podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád předchozí rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo povinnému subjektu v plném rozsahu k novému pojednání.

Ministerstvo vnitra ve zrušujícím rozhodnutí mj. konstatovalo, „že povinný subjekt žádost odvolatele v bodu 2. vyhodnotil tak, že se požadované údaje vztahují pouze ke konkrétní bytové jednotce č. [redacted] v dotčené nemovitosti (kterou odvolatel v minulosti vlastnil)“.

Dále pak Ministerstvo vnitra uvedlo, že: „V rámci bodu 2. odvolatel vyslovil požadavek na získání informací o všech vlastnicích a bývalých vlastnicích nemovitosti České Lhotice č. p. [redacted] nikoliv konkrétní bytové jednotky v této nemovitosti, přičemž časově nevymezil za jaké období (vlastnictví nemovitosti) informace požaduje. Z uvedeného tak plyne, že se odvolatel domáhá informací o všech osobách, které vlastnili dotčenou nemovitost od doby její existence (výstavby) až doteď. Takto široce vymezená žádost však nemůže být povinným subjektem interpretována úžeji (byť okolnosti předchozích řízení s odvolatelem tomu skutečně mohou do jisté míry nasvědčovat), neboť odvolatel není povinen zdůvodňovat podání své žádosti a povinný subjekt není oprávněn hodnotit rozsah žádosti a měnit projevenou vůli odvolatele dle svých domněnek (jaké informace zřejmě měl odvolatel na mysli). Není-li totiž z žádosti o poskytnutí informace zřejmé, jaké informace žadatel žádá, resp. je žádost formulována příliš obecně či široce, povinný subjekt dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, vyzve žadatele, aby žádost upřesnil.“.

Ministerstvo vnitra na základě citovaného dospělo k závěru, že povinný subjekt „nepřípustně omezil požadavek na poskytnutí informací pouze ke konkrétní jedné bytové jednotce a jejím aktuálním vlastníkům a (povinnému subjektu z úřední činnosti známým) bývalým vlastníkům, s nimiž jednal jako s dotčenými osobami. Takový postup je nutno posoudit jako nezákonný, neboť tímto nebyla žádost odvolatele vyřízena v požadovaném rozsahu.“.

Povinný subjekt v souladu se závazným právním názorem Ministerstva vnitra opětovně posoudil žádost žadatele, přičemž dospěl k závěru, že trvají zákonné důvody pro odmítnutí žádosti žadatele.

Povinný subjekt předně uvádí, že nebylo jeho záměrem žádost žadatele zúžit, ostatně výrok (tj. závazná část rozhodnutí) I. předchozího rozhodnutí jednoznačně stanovoval, že povinný subjekt žádost žadatele posuzoval ve vztahu k třetím osobám, tj. (všem) bývalým či současným vlastníkům nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [redacted] odlišným od osoby žadatele. Nikoliv tedy pouze ve vztahu k vlastníkům jedné z bytových jednotek dotčené nemovitosti. Pokud Ministerstvo vnitra z odůvodnění předchozího rozhodnutí dovodilo, že povinný subjekt žádost posuzoval pouze ve vztahu k vlastníkům bytové jednotky č. [redacted], bylo to zapříčiněno nejspíše tím, že povinný subjekt s ohledem na procesní minulost a množství podání žadatele souvisejících s jeho dřívějším vlastnictvím bytové jednotky č. [redacted] bytového domu na adrese České Lhotice č. p. [redacted] nemohl než dospět k závěru, že cílem žadatelovy žádosti je získat informace právě o osobách, které v minulosti byly či nyní jsou vlastníky bytové jednotky č. [redacted] a žadatel tak zná jejich totožnost. Jedná se přitom o osoby, vůči kterým v minulosti směřovala žadatelova podání, která zásadním způsobem zasahovala (a zasahují) do jejich soukromé sféry.

Povinný subjekt však plně v souladu se závazným právním názorem Ministerstva vnitra ve zrušujícím rozhodnutí zmiňovanou vadu odstranil, když nyní ve výrokové části jednoznačně vymezil, jakým způsobem bylo rozhodnuto ve vztahu k osobám, jejichž totožnost je Policií České republiky známa z její činnosti, a to v právě s ohledem na podání žadatele (výrok I.). Současně však rovněž jednoznačně rozhodl o žádosti žadatele i ve vztahu k osobám, jejichž totožnost Policií České republiky známa není (výrok II.).

Ve vztahu k výroku II. povinný subjekt předně odkazuje na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb. (sněmovní tisk č. 991 IV. volebního období Poslanecké sněmovny), která v souvislosti s § 2 odst. 4 informačního zákona uvádí: „Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim Svlnf nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice.“ To opakovaně potvrzují i správní soudy, když konstatují, že účelem této výluky je určitá míra ochrany povinného subjektu před nutností vytvářet nové informace jen pro účely zpracování odpovědi na žádost (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 37/2011-93, bod 19 či č. j. 8 As 9/2013-30). Nejvyšší správní soud takto koncipovanou výlukou z práva na informace hodnotil i z hlediska jejího souladu s ústavním pořádkem, tj. zda „obstojí“ v porovnání s podmínkami omezení práva na informace, stanovenými v čl. 17 odst. 4 LPS, rozpor však neshledal [srov. bod 14 rozsudku č. j. 1 As 141/2011-67 (2635/2012 Sb. NSS)].

Podle § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii“): „Policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).“. V souvislosti s plněním těchto úkolů je pak Policie České republiky oprávněna shromažďovat osobní údaje osob, včetně případných údajů o vlastnictví nemovité věci. Takové údaje Policie České republiky získala právě v souvislosti s dřívějšími podáními

žadatele a ve vztahu k nim tak byla schopna posoudit žadatelovu žádost o informace (výrok I.). Jelikož však žadatel požaduje údaje o všech dřívějších vlastnících a spoluvlastnících bytového domu na adrese České Lhotice č. p. [REDAKCE] (od jeho výstavby), jejichž totožnost není Policii České republiky známa z úřední činnosti, vyžadovalo by samotné zjištění totožnosti všech dotčených osob zásadní analytickou činnost ve spolupráci s příslušným katastrálním úřadem (katastrální úřad navíc digitálně ukládá informace o nemovitostech teprve od roku 2014). Následně by pak navíc musely být všechny zjištěné osoby lustrovány v informačním systému Policie České republiky. Povinný subjekt má tak za to, že žádost žadatele je v části týkající se osob, jejichž totožnost není Policii České republiky známa z úřední činnosti, žádostí o vytváření nových informací ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona. Podle zmíněného ustanovení přitom platí, že: „Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.“ Povinný subjekt má tak za to, že požadované informace nelze ve vztahu k vlastníkům dotčené nemovitosti, jejichž totožnost není Policii České republiky známa z úřední činnosti, poskytnout, neboť by se ze strany Policie České republiky jednalo o vytváření nových informací.

Povinný subjekt dále posuzoval, zda nejsou dány důvody pro odmítnutí žadatelovy žádosti ve vztahu k osobám jejichž totožnost je Policii České republiky z úřední činnosti známa. Jedná se přitom v zásadě o osoby, které byly nebo jsou vlastníky bytové jednotky č. [REDAKCE] dotčeného [REDAKCE] na adrese České Lhotice č. p. [REDAKCE].

Povinný subjekt vzal v potaz, že dne 9. března 2023 obdržel obdobnou žádost žadatele o poskytnutí informací podle informačního zákona, v rámci které žadatel požadoval poskytnutí následujících informací:

„1. Prováděla od 1. 1. 2022 či v současné době provádí KRPE jakékoliv šetření dle zákona o Policii ČR nebo úkony trestního řízení dle trestního řádu v souvislosti s prodejem částí nemovitosti České Lhotice č. p. [REDAKCE]?“

Pokud ano, tak prosím o sdělení sp. zn. příslušného spisu, poskytnutí kopie spisového přehledu (soupisky dokumentů, obsahu spisu) příslušného spisu, sdělení důvodu pro zahájení příslušného šetření či trestního řízení a způsobu jeho ukončení.“

Žadatel tedy zaslal povinnému subjektu obdobnou žádost, ve které požadoval poskytnutí informace vztahující se přímo k dotčené nemovitosti a nikoliv k jejím vlastníkům, nicméně jeho žádost se stále (byť nepřímou) vztahovala k osobním údajům konkrétních osob, specificky k informacím o jejich případném prověřování ze strany Policie České republiky v režimu zákona o Policii a trestního řádu v souvislosti s prodejem nemovitosti na adrese České Lhotice č. p. [REDAKCE]. Povinný subjekt je přesvědčen, že se žadatel na základě zdánlivě obecných dotazů domáhá získání informací o tom, zda byly Policíí České republiky prověřovány konkrétní osoby v souvislosti s prodejem a vlastnictvím bytové jednotky č. [REDAKCE] na adrese České Lhotice č. p. [REDAKCE].

Žadatel je sám bývalým vlastníkem této bytové jednotky a vzhledem k procesní minulosti a místní znalosti se lze důvodně domnívat, že zná totožnost osob, které byly vlastníky dotčené nemovitosti (informace o současných vlastnících této

nemovitosti jsou veřejně dostupné prostřednictvím katastru nemovitostí). Povinný subjekt zdůrazňuje, že dotčený bytový dům má pouze bytové jednotky, přičemž v rozhodném období, tj. od 1. ledna 2022 došlo ke změně vlastnického práva pouze ve vztahu k bytové jednotce č. 1, tedy bytové jednotce, jejímž vlastníkem byl žadatel sám po dobu cca 10 měsíců. Podle povinného subjektu je tak třeba při hodnocení žadatelovy žádosti v souvislostech, které jsou povinnému subjektu známy, dospět k závěru, že požadované informace by byly žadatelem bez větších obtíží přiřazeny ke konkrétním identifikovatelným osobám a došlo by tak k vážnému narušení práv třetích osob. Žadatel totiž fakticky žádá o informace týkající soukromí konkrétních osob, tj. osobní údaje ve smyslu zákona o zpracování osobních údajů. Skutečnost, že se jedná o osobní údaje, potvrzuje závěr Ministerstva vnitra uvedený v rozhodnutí č. j. MV-28800-2/TP-2023 ze dne 23. února 2023.

Informační zákon k žádostem týkajících se osobních údajů v ustanovení § 8a odst. 1 praví, že „*informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*“, to znamená především v souladu se zákonem o zpracování osobních údajů.

Policie České republiky je spravujícím orgánem ve smyslu § 24 odst. 3 zákona o zpracování osobních údajů, pokud podle § 24 odst. 1 tohoto zákona provádí zpracování osobních údajů, „*kteřé je nezbytné pro plnění úkolu a výkon veřejné moci spravujícího orgánu stanovených jinými zákony za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech*“, a proto je povinna při zpracování těchto osobních údajů postupovat podle § 25 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů, který stanoví, že „*pro účel nesouvisející s plněním úkolu uvedeného v § 24 odst. 1 lze osobní údaje zpracovávat, pouze pokud je k tomu spravující orgán oprávněn a tento účel není neslučitelný se stanoveným konkrétním účelem jejich zpracování*“.

Zpracováním osobních údajů je podle § 24 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů ve spojení s ustanovením čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení*“. Poskytnutí osobních údajů na základě žádosti podle informačního zákona by bylo nepochybně zpřístupněním a šířením těchto údajů, tedy jejich zpracováním.

Policie České republiky přitom musí plnit povinnosti spravujícího orgánu podle § 32 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů, tedy mimo jiné i „*omezovat nepřiměřené zpracování osobních údajů*“. V daném případě je nutné zohlednit skutečnost, že žadatel není subjektem dožadovaných údajů a nenáleží mu tak práva

na přístup k osobním údajům podle § 28 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů.

V souvislosti s každou žádostí o předání osobních údajů je Policie České republiky povinna posuzovat, zda existuje právní titul pro jejich předání. V daném případě se žadatel domáhá poskytnutí osobních údajů na základě informačního zákona, to znamená, že uvádí tento zákon jako právní titul pro jejich poskytnutí. Sám informační zákon však v ustanovení § 8a odst. 1 přikazuje, aby v případě žádosti o poskytnutí osobních údajů povinný subjekt postupoval specificky podle zvláštního právního předpisu, to jest podle zákona o zpracování osobních údajů. Při posuzování předmětné žádosti o informace povinný subjekt shledal, že mu nejsou známy žádné důvody (a ani žadatel žádné takové důvody netvrdí), jež by ho opravňovaly ke zpřístupnění požadovaných osobních údajů třetích osob. Povinný subjekt proto zastává názor, že zpracování těchto osobních údajů ve smyslu předmětné žádosti o informace by nebylo slučitelné s původním účelem jejich shromáždění, tj. eventuálním prověřováním ze strany Policie České republiky v režimu zákona o Policii a trestního řádu. Z výše uvedené argumentace vyplývá, že zákon o zpracování osobních údajů neopravňuje povinný subjekt, který je zároveň správcem, respektive spravujícím orgánem požadovaných osobních údajů, existují-li, poskytnout tyto údaje žadateli. Pokud by tak povinný subjekt učinil, jednal by nejen v rozporu s uvedenými právními předpisy, ale také v rozporu s Listinou základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky a která ve svém čl. 10 stanoví: „Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.“

Při posuzování předmětné žádosti o informace povinný subjekt přihlédl rovněž k ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., které stanovuje, že „povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob.“ Podle § 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) „chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv“ a ochrany požívají zejména „jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy“. Podle § 86 téhož zákona „nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod“. Povinný subjekt žádný zákonný důvod k prolomení ochrany soukromí osoby, které jsou nebo v minulosti byly vlastníky dotčené nemovitosti, neshledal a dospěl k závěru, že poskytnutí informací požadovaných v předmětné žádosti by mohlo způsobit takový zásah do soukromí těchto osob, který by byl ve smyslu ustanovení § 81 občanského zákoníku v rozporu s jejich oprávněnými zájmy.

Povinný subjekt konečně uvádí, že pokud chce žadatel získat informace o stavu kriminality a přestupkové činnosti ve vybrané oblasti, může požadované informace získat prostřednictvím interaktivní přehledové mapy kriminality zobrazující vybranou přestupkovou a trestnou činnost evidovanou Policií České republiky. Tato mapa je veřejně dostupná na internetové adrese <https://kriminalita.policie.cz/>.

Na základě shora uvedených skutečností proto povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocih tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání (§ 16 odst. 1 zákona o informacích). Odvolání se podává u ředitele Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, který rozhodnutí vydal, a to do 15 dnů ode dne oznámení (§ 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Odvolání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě předcházející, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu (§ 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Lhůta k odvolání počíná běžet od prvního dne, následujícího po dni doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí (§ 68 odst. 5 a § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). **O odvolání rozhoduje Ministerstvo vnitra** (§ 16 odst. 2 zákona o informacích, § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). **Podání odvolání má odkladný účinek** (§ 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

plk. Mgr. Jan PTÁČEK, MBA
ředitel krajského ředitelství

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Originál: spis

Stejnopis: 1) [redacted] bytem [redacted]

[redacted] ID DS [redacted]

2) dotčené osoby